

w-plast
okna a dveře

W-PLAST.cz s.r.o.

U Parkánu 13/15
182 00 Praha 8 - Dáblice

tel.: 283 910 145
724 917 812

e-mail: info@wplast.cz

Záruka kvality! ČSN EN ISO 9001

www.wplast.cz

NOVINKA

v nabídce plastových oken
SE ZAVÁDĚCÍ CENOU!

INOUITIC

**VAŠE DOTAZY, PŘIPOMÍNKY ČI POCHVALY PŘEDÁVEJTE,
PROSÍM AŽ UŽ V PÍSEMNÉ ČI ELEKTRONICKÉ PODOBĚ DO SCHRÁNKY OÚ!**

OBEČNÍ ZPRAVODAJ – vydává Obec Přezletice, evidenční číslo MK ČR E 19096, vychází čtvrtletně, náklad 500 kusů.
Redakční rada: ing. Ludmila Červínová, ing. Veronika Vrecionová, ing. Ladislava Kopáčová, grafická úprava: Josef Slunéčko.
Redakce a příjem inzerce zpravodaj@prezletice.cz. Uveřejňované příspěvky nemusí vyjadřovat názor redakční rady

OBEČNÍ ZPRAVODAJ

TÉMA ČÍSLA: Jak se žije v Přezleticích

Z OBSAHU:

- **Atentát z jiného pohledu**
- **Blíží se olympiáda**
- **Kdo tu straší?**
- **Obytné zóny a my**

Přezletice • čtvrtletník zdarma • červen • číslo 29 • 2012

SLOVO STAROSTKY

Vážení a milí spoluobčané.

Dovolte mi vás pozdravit v posledním předprázdninovém čísle zpravodaje.

Jak se již stalo pravidlem, chci vás také tentokrát ve svém úvodním slově informovat především o tom, na čem pracujeme a co chystáme.

Vše pro výstavbu mateřské školky je již připraveno, což je myslím výborná zpráva. Nyní probíhá výběrové řízení na zhotovitele a již podruhé jsme požádali o dotaci ze středočeského ROPu (jde o instituci, přes kterou se rozdělují tzv. „evropské dotace“). Pokud sledujete dění okolo „kauzy“ bývalého pana hejtmana, pravděpodobně jste postřehli, že bylo zastaveno veškeré čerpání finančních prostředků do doby, než bude prošetřeno hospodaření ROPu. Proto jsme rozhodnutí v případě, že dotaci neobdržíme (sama tomu moc velkou naději nedávám), vybudovat úspornější variantu školky z vlastních zdrojů tak, aby mohla na území naší obce začít fungovat od podzimu

2013. Snad se nám to povede. V tomto případě však půjde o velikou zátěž pro náš rozpočet, a proto se pak naše ostatní plány pozdrží.

Určitě letos vybudujeme otočku autobusu na rohu ulice Veleňské a Na Váze. Paralelně stále probíhá výběrové řízení na nového dopravce, které by dle posledních informací mělo být ukončeno během podzimu a od začátku prosince 2012 (s pravidelnou změnou jízdních řádů) by měl nový dopravce začít linku 302 provozovat. Tak se snad můžeme těšit na vánoční dáreček.

Stále také jednáme s firmou ČEZ o rekonstrukci elektrického vedení v horní části obce, na kterou by navázala i rekonstrukce veřejného osvětlení. Poslední informace říkají, že ČEZ tuto investici plánuje na rok 2015, a to v ulicích Jasmínová, Ja-

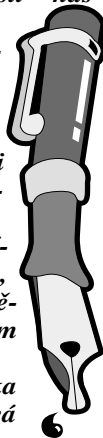
vorová, Jiřinková, Habrová a část Veleňské (k ulici Habrová).

Změny na Krajském úřadě Středočeského kraje nám dávají novou (i když malou) naději na možnost zrekonstruovat krajské silnice, které procházejí naší obcí (Veleňská, Vínovská, Dolní náves, Cukrovarská). Chystáme se proto opětovně zvýšit náš „tlak“ na zastupce krajského úřadu.

Samozřejmě pracujeme i na mnoha dalších úkolech, nicméně tyto považuji v současné době za ty nejdůležitější.

Všem vám přeji hezké léto, příjemnou dovolenou, dětem krásné prázdniny a těším se na podzim v dalším čísle našeho zpravodaje.

Vaše starostka
Veronika Vrecionová

— INFORMACE Z OBCE —

V dubnu došlo k dopředu dlouho avizované změně přednosti v jízdě a tím ke změně hlavní silnice na křižovatce Veleňská a Čakovická. Změnu značení prováděla SUSka a přistoupila zkraje k tomu podobně jako „opravuje“ hlavní průtahové silnice v obci. Prostě polovičatě. Postup pracovníků údržby se dost lišil od předepsaného postupu a tak jen díky velkému štěstí nedošlo k velkému neštěstí – akci totiž zahájili instalováním značky STOP a šli na oběd. Velkou značku před začátkem obce směrem od Veleň upozorňující na STOPku a změnu v přednosti v jízdě instalovali až později. Uf, tentokrát to dobře dopadlo.

Vodorovnou značku STOP též domalovali přes urgence ze strany obce až po týdnu, ačkoliv to měli stanoveny odborem dopravy. Výstražné přenosné značky s vykřičníkem byly také krátkodobě umístěny na Čakovickou i Veleňskou, aby trkly do očí ty, co jezdí tzv. po paměti a donutily některé řidiči zbystřit, co se tady může dít.

Snad se už se změnou všichni seznámili a od Veleň se nebudou auta řídit osmdesátkou, ale včas před obcí zpomalí a na STOPku dojedou pěkně langsami a před i za křižovatkou pojedou ještě pomaleji než pravidla silničního provozu dovolují.

A jen tak pro zajímavost na závěr – cestář SUSky už pochopil i druhý záměr pro změnu přednosti; díky tomu, že je nyní Čakovická hlavní, vyžaduje to od správců silnice větší péči a snad konečně správi zlámané krajnice a v rámci opravy silnici malinko rozšíří.

Co není přibité, přivařené nebo přivázané a je ze železa, to může jako mávnutím proutku zmizet, o čem se na jaře přesvědčili mnozí Přezletáci. Je skvělé, že začala na kraji Vínově od nás směrem k cukrovaru fungovat výkupna kovů a jiných surovin a nabídla tak lidem možnost prodat své staré haraburdí. Tuto možnost nabídla ale i jisté skupince mladíků, kterým sluníčko ukázalo a měsíček dal. Sou sed nesoused, kamarád nekamarád, peníze jsou potřeba, zvláště jsou-li celkem bezplatně. A kdo je pachatel? My si myslíme, že to víme, oni vědí, že si to myslíme, ale bohužel nikdo nebyl přichycen při činu.

Během dubna i května byly opravovány praskliny v nově zrekonstruovaných ulicích Zahradní, Na Váze a Topolové. Také se opravovaly některé již opravené propady „hrnečků“ od kanalizace a vodovodu v ulici Ctěnické. „Jiné ulice jsou přece v daleko horším stavu a neopravují se“, byla slyšet oprávněná reakce některých Přezletáků. Takže pro vysvětlení – tyto ulice jsou ještě v záruční době, která např. v dolní části Zahradní ulice vyprší letos v červnu, takže je potřeba stavební firmu nutit závady opravit včas dokud na ně máme páky. Necháme-li to být a nebudeme-li si hlídat pečlivě termíny konce záruky ve

smlouvách o dílo, spláceme nad vejdělkem podobně jako v případě všech ulic po dokončení stavby vodovodu a kanalizace. Zde byla záruka pouze rok od kolaudace stavby, jak obci sdělil zástupce firmy, která tehdy dělala stavební dozor. Smlouva je holt smlouva a záruka je několik let pryč a nám nezbyde než z vlastních peněz opravovat alespoň ty největší propady po přípojkách jako budou provedeny v blízké době ty před můstkem přes Prostředňák a před nástěnkou na Dolní návsí.

Letos soutěž „My třídíme nejlépe“ rozhodně nevyhrajeme, moc nám to v prvním čtvrtletí nešlo, protože pravidelná odměna firmy EKO-KOM za množství vytríděného odpadu byla dobře o třetinu nižší než loni. Došlo samozřejmě ke změně koeficientu výpočtu odměny, ale změna není tak zásadní, aby nás připravila o skoro dvacet tisíc. Barevné kontejnery jsou před každým svozem většinou přeplněné, ale asi opět hlavně „vzduchem“ a nikoliv plasty, papírem či sklem. Škoda, šidíme tak sami sebe.

Podle platné Obecně závazné vyhlášky o odpadech bychom měli jako občané Přezletic náš biologický odpad ze zahrady v co nejvyšší míře zkompostovat; v případě, že náš pozemek je spíše okrasný, nastává s místem na kompost dost problém. I proto obec před pár lety nabídla občanům BEZPLATNOU službu pravidelných 14 denních sobotních odvozů kompostovatelného odpadu, který pro nás zajišťovala odborná zahradnická firma. Bohužel během loňského září s námi firma ukončila spolupráci a nám nastalo půlroční martyrium se sháněním jiné svozové firmy, protože bychom v žádném případě nechtěli tuto službu občanům ukončit.

Všechny oslovené firmy nám předložily celkem podobnou cenovou nabídku, která převyšovala naše původní náklady i trojnásobně. Jen pro ilustraci – původně jsme za svoz kompostovatelného odpadu (15 sobot) platili 45.000,- Kč. Většina nabídek svozových firem se pohybovala ve výši 120.000,-, což je, jak jistě sami uznáte, částka strašná.

Nakonec se nám podařilo sehnat firmu, která nám účtuje likvidaci kompostovatelného odpadu přesně na množství naplněných kontejnerů za cenu vyšší „jen“ o třetinu, tedy v případě dodržování základních pravidel třídění - je potřeba do kontejneru „nacpat“ co nejvíce odpadu a nevozit tzv. jen vzduch. Proto jsme obsluhu kontejnerů dali pokyn, aby skutečně nebrala od občanů větve větších průměrů než 1 cm a hlavně rozstříhané na co nejmenší kousky (příklad koruna křoví se musí rozstříhat na jednotlivé proutky).

Věřte nám, že to není „buzerace“ ze strany obce, ale je skutečně potřeba snížit co nejvíce náklady na tuto nadstandartní likvidaci odpadu z vašich zahrad, protože jsme jen jedna z mála obcí, které tuto

SLUŽBU ZDARMA občanům nabízí. A každých 14 dnů. Veškerá likvidace odpadu za loňský rok stála naši obec lehce přes 1 milion korun, z toho jen polovina se vrátila za známky na popelnici. Zbytek jsou skutečné náklady na odpad, které se snažíme snižovat, jak jen můžeme – odměny od EKO KOMu za výtečnost tříděného odpadu, likvidace co nejmenšího množství odpadu ze zahrad; a to jsou bohužel jediné možné úspory, do kterých se ale musí zapojit každý z nás. Pak budeme moci vybudovat třeba více dětských hřišť, více přispívat aktivním spolkům a zájmovým sdružením v obci nebo pořádat víc kulturních akcí.

Bývalá bezejmenná vodoteč, tekoucí celou lokalitou „Pod zahrady“, byla ministerstvem zemědělství uznána jako vodní tok. Na zasedání ZO dne 25.5.2012 navrhla starostka obce pojmenovat tento potok názvem „Přezletický potok“. Z řad přítomných občanů vzešel další návrh na jméno, a to „Švédský potok“, což vedlo zastupitelstvo k rozhodnutí upravit anketu ohledně názvu tohoto potoka.

Vyzýváme proto všechny, kteří mají chuť se do ankety o název potoka zapojit, aby své návrhy posílali na adresu obec.prezletice@prezletice.cz nebo písemně dávali přímo na obecní úřad či do schránky před úřadem. Za spolupráci při výběru jména děkujeme.

Mnozí z vás si jistě všimli, ať během jízdy autem nebo na kole či dokonce pěšky, že pravotočivá zatáčka u Ctěnického háje (směrem z Přezletic) začíná být dost nebezpečná. Předávací místo na vodovodním řádu bylo opravováno a upravováno odbornou firmou (nikoliv z popudu naší obce, ale pravděpodobně kvůli nové výstavbě ve Vínově) a pracovníci této firmy se rozhodli vylepšit i příkop podél silnice, který prohloubili a rozšířili až k vozovce. Vzhledem k velké intenzitě automobilové dopravy v obou směrech se krajnice zlomila natolik, že je jen otázkou času, kdy se krajnice pod nějakým automobilem či autobusem propadne. I na popud některých našich občanů byl proto kontaktován vedoucí divize TSK Praha, který se stará o hlavní komunikace ve Vínově, a byla po něm požadována zabezpečení této zatáčky. Náš nárok na opravu byl shledán jako oprávněný a jako obvykle se čeká „jen“ na peníze; během června by měl být příkop a krajnice opravena.

Z hlediska hrajících si dětí, ale i požadků kontroly dětských hřišť, žádáme všechny návštěvníky dětského hřiště u rybníka, aby si prostudovali Návěstěvní řád a dodržovali jej. Ostatní návštěvníky parku i hřiště prosíme o totéž a zejména je žádáme o dodržování zákazu vstupu se psy zvláště mezi jednotlivé herní prvky. Berte, prosím, na zřetel to, že tráva a písek na hřišti jsou určeny na hraní dětem a nikoliv na psí toaletu. Děkujeme. LC

OBEČNÍ POLICIE KOLEČ ZASAHUJE

Nebýval on duben měsícem bezpečnosti? Podle statistiky činnosti to tak skoro vypadá, protože přestupků oproti březnu rapidně ubylo, ačkoli OP zde možná i více hodin. Bylo by fajn, kdyby i měsíc „lásky“ květen zaznamenal úbytek dopravních i jiných přestupků.

Při své činnosti na našem území by policisté měli věnovat i nadále pozornost okrajovým částem obce a zejména těm, kde se staví velké obytné komplexy. Dále jsme požádali o kontrolu Zákazu vjezdu, respektive průjezdu v ulici Spojovací, protože řidiči či návštěvníci firem v Kaštanové ulici tento zákaz dost často nerespektují. Ty značky tady nejsou pro ozdobu a pro srandu králíků! Jsou tam proto, aby chránily především majetek, ale i klid tamních obyvatel.

STATISTIKA ČINNOSTI OBEČNÍ POLICIE KOLEČ

Přestupek	únor	březen	duben
Nedovolené stání vozidla na pozem. komunikaci	2	4	2
Nedovolené vjezdy do míst, kam je to zakázáno	12	10	5
Překročení povolené rychlosti	9	14	9
Přestupky proti veřejnému pořádku	2	5	1
Kontrola osob	6	5	2

Co je nového na www.prezletice.cz

Rubrika Aktuality se plní skoro denně, kde si mezi úředními zprávami a oznámeními můžete přečíst a prohlédnout i to, co se událo na našem poli kulturním i společenském, rodiče malých dětí jistě ocení pravidelné zprávy včetně fotografií z proběhlých akcí v naší školce.

Jarní anketní otázka se týkala původně uvažované možnosti ze strany ROPIDu zavést ještě jednu pozdně noční či

brzo ranní linku 302, která by vyjížděla okolo 3.hodiny z Palmovky. Ačkoliv by 42 lidí její zavedení přivítalo (11 by jí naopak nepřivítalo a 1 možná), z hlediska návaznosti na jiné spoje i finanční náročnosti pro obec se zatím její zavedení odkládá.

Po vydání jarního čísla Obecního zpravodaje se bude opět měnit i téma anketní otázky. Trošku nám přijde, že se do od-

povědí zapojuje velmi málo lidí, což bude asi způsobeno tím, že námi zvolená otázka není pro více lidí zajímavá. Proto se obracíme opět na vás všechny, abyste nám navrhli témata ankety, která by byla zajímavá pro co nejširší okruh návštěvníků webových stránek. Své návrhy pište na adresu redakce zpravodaj@prezletice.cz nebo na adresu obecního úřadu obec.prezletice@prezletice.cz. LC

-- CO SE U NÁS UDÁLO --

Kácelo se a kácelo,

jednak důvodu bezpečnosti a za druhé kvůli výstavbě tak dlouho zmiňované nové autobusové otočky. Ke konci vegetačního klidu pokáceli členové našeho Sdružení dobrovolných hasičů jeden z kaštanů v Kaštanové ulici – na základě dendrologického posudku bylo doporučeno strom porazit a nejlépe ihned, než během víchřice na někoho nebo něčí majetek

spadne. Dále bylo pokáceno pět smrků v místě budoucí autobusové otočky na křižovatce ulic Zahradní, Na Váze a Veleňské.

Čarodějnice

aneb filipojakubská noc se letos vydařila hlavně díky počasí; za celé odpoledne i večer ani jednou nekápllo a ani jednou nezahrmělo!

V 19 hodin měly místní čarodějnice sraz u Křenů, odkud se původně chtěly vydat přímo k hasičárně. Jenže krásné počasí i množství lidí před Křenovými si vyžádalo změnu trasy, a tak se celý průvod v čele s ručním alegorickým vozíkem vydal za doprovodu hudby z přenosného rádia na svou obvyklou trasu Zahradní ulicí až k ulici Na Váze a zpět. Ač se průvod snažil nejít po hlavní ulici Veleňské, Dolní návsi a Cukrovarské se nevyhnul, čímž lehce rozčílil některé řidiče, kteří fakt někam moc nespáchali.

Konečně byly čarodějnice na místě a mohly za doprovodu kapely zatančit vítězné kolečko kolem právě se zapalující hranice a důstojně se rozloučit se svou hadrovo-slámovo-papírovou kolegní. Oheň se

pořádně rozhořel, takže kuš, Babo Jago, vzhůru do ohně!

Pivo teklo proudem, pro děti pochopitelně limonáda, několik menších ohniček bylo obleženo (v jednom případě doslova, že, pane Jetel ☺) milovníky řádně opečených buřtů. Kdo nechtěl buřta, ten si mohl dát masíčko na grilu v občerstvovacím stánku.

Pomaloučku se stmívalo, ale děti místo do postýlek šly tančit kolem ohně nebo přímo před kapelu a nebo se sešly pěkně v kout-

ku, aby si pošpítaly o novinkách ze školky. Děti všude jako buchtíček, lidé jako smetí a ve spokojených tvářích bylo znát, že se nejspíš budou držet písničky „Nepudeme spát, až ráno v pět“.

P.S. Mezi čarodějnicemi bylo několik známých tváří jako paní poštačky Boudová a Prášílová, bývalá paní trafikantka Holcová s dcerou, paní mandlířka a žehlířka Loučková, paní místostarostka Červínová, paní kulturní ko-

misářka Hanzlíková, členka záchranářů-kynologů Klemšová, podskalská Renata Šillerová, Eliška nikoliv ze mlejna, ale z Liliové a pošťácká vnučka Adélka. Jestlipak je na titulní stránce poznáte? A pozor, jsou mezi nimi i dvě nové zlatokopecské tváře! (správné odpovědi na poslední stránce)

Jarní setkání seniorů

Než započnou práce na zahrádce, zůstává v dubnu ještě chvílka na společné setkání našich seniorů při hudbě, tanci, zpěvu, dobrém jídle a hlavně pohodě. Přítomná třicítka spoluobčanů se tentokrát musela obejít bez hudebního překvapení, dubnovou středu kouzelník zase nepřišel. To ale nikterak nevadilo, protože osvědčené duo otce

stka pak vyzvala všechny přítomné, ať se na pana starostu obrátí se všim, co je sousedsky páli. Ani to dlouho

netrvalo a pan starosta dostal otázku přímo na tělo – kdy Vinoř nechá vyčistit zapáchající vodoteč nad tzv. Baudyšovem alias ulicí U Bažantnice. Po malém výletu do historie, která tudy vedl potok z „louže“ ve Ctěnickém háji, že se přerušil průtok pod silnicí, že není určen správce toku, přeci jenom slíbil, že s tím něco udělají.

Od čtyř hodin se podávala káva se zákusky od tradiční dvorní dodavatelky paní Mesnerové, víno červené i bílé z jižní Moravy, pivo z Plzně a vynikající kuřecí roláda z restaurace Na statku. Přibory i skleničky cinkaly a na tvářích všech přítomných bylo znát, že při setkání seniorů na podzim rozhodně chybět nebudou.

a syna Zahradníčkových sáhlo do kláves a hrál jak melodie populární, tak i lidovky, které vtáhly na parket lektorem manželkou dvojici.

Vlastně jedno překvapení bylo, protože do sálu přišel své přespolní sousedy pozdravit vinořský starosta pan František Švarc. Naše paní staro-

Velikonoční zdobení

Velikonoce byly doslova za dveřmi, takže honem do společenského sálu a připravit si báječné jarní kraslicovo-obilíčkové ozdoby na stůl, na komodu či jiná podobná místa. Letos naše kulturní pořadatelky připravily pro děti velké množství vlastnoručně upletených košíčků ze starých telefonních seznamů a barevných letáků; vše natřené na barvu proutí. Když se do těchto košíčků zasadil kelímek s jarním osením, ozdobil se malinkým vajíčkem, kytičkou nebo mašličkou, vyrostla na jednotlivých stolech doslova jarní veselá zahrádka.

Vyfouknuté kraslice se oblékaly do barevných košíků a nebo se jen tak na špejli obarvovaly ve veselých barvách. Pak jen stačilo třeba přilepit oči a kuk, zamrkal vajíčko na pozdrav. I letos pan Hucek

učil zájemce uplést pravou pomlázku a nutno říci, že se naši paní knihovnici báječně podařila ☺. Kluci projeví tentokrát zájem spíš o výrobu píšťalky z březového proutku, jehož kůra se po náležitém otlučení skutečně svlékla a stačilo pak jen nasadit březo-

vý náustek a už to pískalo jak policista na rušné křižovatce.

Všechna plata s vyfouklými vajíčky, košíčky na osení, drobná vajíčka a jiné krásy, kterých byly zkrájí odpoledne plné stoly, zmizely během dvou hodin jako pára nad hrncem. Je vidět, že se bude muset paní Hanzlíková za rok víc tumlovat a začít vajíčka vyfoukávat už při pečení vánoček. A naše dračky peří neboli pletářky košíčků už také začnou na podzim, aby uspokojily poptávku opravdu všech přítomných. Naše redakce jim touto cestou děkuje za jejich čas a chuť podělit se o své výrobky a udělujeme jim velkou jedničku s hvězdičkou.

Vítání občánků

Jako tradičně v sobotu před nedělním Svátkem matek přivítala paní starostka do naší obce všechny dětičky narozené v předchozím roce. Kulturní komisařka paní Hanzlíková připravila seznam dětí ročníku 2011 a málem jí nestačil list papíru – vítali jsme jednu třídu mateřské školy o počtu 25 žáčků.

Protože celá akce není jen „tak vás tady vítáme a na shledanou“, ale pro rodiče s dětmi je připraven i krátký kulturní program, slavnostní přípitek a společné fotografování „ročníku 2011“, letos prvně se vítalo na dvě směny. Ráno některé dětičky přišly skoro po vlastních, odpoledne pak přijely v kočárcích děti narozené ke konci roku. Maličké nebo ještě menší děti dokázaly tu půlhodinku báječně zvládnout a mnohé z nich s velkým zaujetím sledovaly i přednes dvou skladiček, jedné na housle, druhé na klávesy, v podání osmileté Barborky Horské, o které jste si mohli přečíst v SUPu našeho minulého zpravodaje. Pouze jednoho špunta hudba spíše rozplakala, ale třeba to bylo jen velkým počtem lidí okolo něj.

Paní starostka všem dětem i rodičům popřála hlavně hodně zdraví, lásky a mnoho sil do života, který nebude vždy jen růžový. Následoval přípitek šampaňským a snad unikne oku paní

Zubaté, že se dětičky dožadovaly skleniček od svých rodičů a leckteré i olízly okraj.

Bylo báječné, že se vítání stalo i místem na popovídání si rodičů mezi sebou; povídali si a povídali by si snad ještě doteď. Museli jsme je pomalu „násilím“ dotlačit před náš víceúčelový smrk před obecním úřadem ke společnému fotografování. Vešli jsme se jen tak tak.

Úprava dětského hřiště

Často jsme setkávali s oprávněnými žádostmi o vylepšení dětského hřiště u rybníka, případně vybudování dalšího hřiště na opačném konci obce. S dalším hřištěm je problém, protože obec nevlastní skoro žádné, natož pak pro hřiště vhodné, pozemky. Jistou naději skýtá zbytek parku u nově budované otočky autobusu na konci ulice Zahradní a Na Váze; zde musíme počkat až na dokončení stavebních prací a pak řešit herní prvky, zejména pak velikost bezpečnostních dopadových zón.

Bohužel v dnešní době vybudovat hřiště není jen tak, protože najednou všechny prvky musí splňovat nejen bezpečnostní normy, ale musí mít certifikát na materiál i funkčnost. A tak jsme museli nechat z obecního pozemku u rybníka odstranit obě houpačky i pískoviště, které vlastnoručně udělali místní občané pro naše děti, za což jim patří i teď dík.

Nabídka firem, které postaví dětské hřiště „na klíč“ včetně certifikátů i dokladů o shodě je na našem trhu docela dost, my jsme na doporučení kontrolorky dětských hřišť (revize musí být každý rok!) zvolili firmu FloraServis. Nabídku měli báječnou, ale ty ceny! Ve spolupráci s „majiteli“ malých dětí jsme vybrali 4 základní prvky, z nichž tři nepotřebovaly

velké stavební úpravy terénu pro bezpečnostní dopadové plochy. Pouze pro sklu-zavku byl požadován dopadový obdélník 7,5 m na 4,5 m a hluboký 30 cm. Bylo možno ho vysypat jak oblázky tak i písekem; my jsme trochu šalamounsky zvolili druhou možnost. Na vlastní pískoviště se vztahují velmi přísné hygienické požadavky, na písek jako dopadovou zónu však ne. Takže milí rodiče, přírodní pískoviště je kolem klouzačky, ale nikomu to neříkejte.

Snad se dětem i rodičům bude naše malé hřiště líbit a pokud budou všichni návštěvníci i průchozí dodržovat návštěvní řád, snad nám i chvíli vydrží. Pokud dokážeme vyšetřit další peníze (třeba za odpady ☺), budeme se snažit dokoupit další herní prvky.

Mezinárodní den dětí

neboli emdédé se na celém světě slaví první červnový den. A v Přezleticích je to-muto svátku vyhrazena nejbližší sobota, což letos bylo hned 2.června. Od 15 hodin byl pro všechny malé oslavence připraven bohatý program, ve kterém děti nejen sou-těžily v oblíbených disciplínách (jako je malování podle zrcadla, šroubování matic-ček na šroubky všech možných velikostí, lovení rybiček, hod kroužků na odměnu, hod tenisákem do tlamy prasátka, proplé-tání se lanovým bludištěm a samozřejmě skoky na trampolíně), mohly si zahrát na hasiče na střeše cisternového hasičského auta, sklouznout se na nové klouzače, zkusit provazovou prolézačku a nebo se zapojit do veselého představení klauna Pe-pína neboli pana Navrátila z ulice Pod Há-jem. A tady se malinko zastavíme – nej-prve si děti uživaly nezbedných i nauče-ných kousků dvou pudlíků, pak si některé vyzkoušely akrobacii s obručí (dokonce i paní starostka dostala od Pepína za úkol obruč roztočit, za což byla odměněna po-tleskem zejména z řad rodičů) a na závěr Pepíno představil dětskou kapelu, slož-enou z řad přítomných dětí (tanečnice hula-hula, bubeník, kytarista, saxofonistka a zpěvačka Lucie Bílá), která by svým vý-konem strčila mnohé profíky do kapsy.

Počásí se na odpoledne umoudřilo, vítr rozfoukal mraky a na louku u dětského hřiště svítilo až do pozdního odpoledne

sluníčko. Však taky jeho teplé paprsky přilá-kaly více než 60 dětí a hastrmanka Květa rozdala dokonce 80 čokoládových vajíček ja-ko malý dárek všem přítomným dětem k je-jich svátku. Takže ko-lik vlastně bylo na hřišti dětí, když jich paní kulturní Hanzlí-ková napočítala 60 a vo-dnice rozdala 80 vají-ček? Už to mám, byla jich plná louka!

Však to také bylo znát při hromadném

koncertu balónkových fr-kaček, kdy děti i jejich ro-diče nejprve na povel nalu-kovaly balónky, aby pak na zvolání TEĎ nechali vzdu-chem z balónků rozeznít fr-kačky. To byl rachot.

V 17 hodin se zapálil oheň a komu vyhládko, ten si mohl opět báječný špe-káček. K tomu pro rodiče pivo a děti limonáda a pak si s opečeným buřtíkem sednout na trávu, prostě idyla. LČ

PŘEZLETICE (a blízké okolí) V OBRAZECH

Před...

...v průběhu

...a potom.

Vzhledem k nepřehlednosti zatáčky „u zrcadla“ zejména směrem z Veleňské ulice byl požádán správce komunikace (SUS) o instalaci vodící tabule Z 3. Po pár nezdařených pokusech správného umístění šipek se vše konečně podařilo!

Dá se tohle vůbec okomentovat?

To je děti jako smet! A všechny jsou alespoň trochu naše, přezletické.

Další úlovek do přezletické ZOO. Najdete mezi větvemi „louže“ ve Ctěnickém háji užovku?

STOP, dej přednost v jízdě! To bylo pro mnohé překvapení, když se jim před autem objevily nové značky. Změna přednosti naštěstí proběhla bez vážné dopravní nehody a teď už plní svůj účel - zklidňuje vjezd do obce. Chvilí si sice dávali řidiči přednost ze všech stran, tukali si i na čelo, ale teď už snad dobrý.

Někomu uletí včely, někomu zase kačer. Plížila jsem za uprchlíkem, abych ho focením nevyplašila. To bylo překvapení - kačer se nejenom nebál, ale následoval mě až na silnici, že jsem měla co dělat, abych ho zahнала zpátky do bezpečných vod. Peking-skému kačerovi se na našem rybníce tak zalíbilo, že si našel přítelka kačera divokého. A tak u domečku pro hnízdění žijí spolu dva kluci, káčátek se asi nedočkáme 😊.

Zde je druhý pokus o fotku páva - uprchlíka, zmiňovaného v minulém čísle. Snažila jsem se ho přivábit blíž, ale asi jsem na něj správně nevolala. Ani na mlask, mlask, ani na Páve, pojď sem! ani na pískání prostě nepřišel.

Sláva, pařez kaštanu obrazil! Během dne nám vyrostl krásný mladý... patník.

Tak káčátek jsme se přeci jen dočkali! Hlavně aby při pravidelné procházce mezi potokem a rybníkem nedošlo k nějakému dopravnímu neštěstí. A káčátka jdou, pěkně za sebou...

Svět je malej a o náhody v něm není nouze, říkal pan Lustig v pohádce Lotrando a Zubejda a on i pánové Voskovec s Werichem mají prostě pravdu. Život je jen náhoda.

Náhodou jsem dostala pozvání strávit podvečer i večer s country kapelou Holokrci v přezletické Hospodě Na náměstí.

A náhodou jsem se seznámila s panem Honzou Moravským z Jasmínové ulice, který měl sebou náhodou fotokopii žádosti Jozefa Gabčíka, adresovanou Ministerstvu národní obrany v Londýně, o přeložení od pěchoty k letectvu. Náhodou letos uplyne 100 let od narození Jozefa Gabčíka a 70 let od jeho smrti (18.června 1942) v kostele Karla Bartolomějského (nyní Cyrila a Metoděje) v Resselově ulici, kam naproti do Jiráskova klasického gymnázia chodil náhodou v roce 1942 do septimy pan Jindřich Svoboda z Topolové ulice. Ne náhodou se letos 27.května slaví 70 let od atentátu na říšského zastupujícího kancléře Reinharda Heydricha v zatáčce u pražské Bulovky.

Připravuje se mnoho vzpomínkových akcí, celostátní deníky budou události atentátu rozebírat zprava, zleva, z východu, západu a tak, až toho bude možná až moc. My se ale vrátíme k našim náhodám, k žádosti rotmistra pěchoty Jozefa Gabčíka z února 1941. Originál této žádosti spolu s mnoha dalšími písemnostmi, týkajícími se krátkého života Jozefa Gabčíka, vlastní ing. Tono Dobeš ze Slovenska, z malé vesničky hned vedle Polusvie, kde se 8.4.1912 Jozef Gabčík narodil. Celou pozůstalost dostal tatínek Jozefa Gabčíka a další z potomků ji věnoval právě ing. Dobešovi, který nyní pracuje na jejím publikování; obsahuje mimo jiné i mnoho osobních dopisů rodině od prezidenta Beneše. A kdo je ing. Dobeš, který vlastní dosud ne-

Události kolem jara 1942 tak trochu jinak

Dar potomků Sokolstva z Uherského Ostrohu, Jozef Kozmenský a členi spolku přátel Gen. Milana R. Štefánika

publikované písemnosti o životě Jozefa Gabčíka? Opět náhoda svádí dohromady dva muže, kteří se sice věnují zachraňování lidských životů, ale spojuje je zájem o historii a zvláště té československé. A proč to nevzít od Sumavy k Tatrám:

Při dálkovém studiu oboru Urgentná zdravotná starostlivost se v jedné třídě v Bratislavě schází Jan Moravský z Přezletic s již zmiňovaným ing. Tonem Dobešem; Honza Mo-

ravský pracuje v Praze u záchranky a doplňuje si zde plnohodnotné vysokoškolské vzdělání, ing. Dobeš spolu se třemi kolegy založil záchranou službu a pro její řízení musí i on získat zdravotnické vzdělání. Náhodou oba dva spojuje zájem o historii naší tehdy ještě společné republiky; zvláště doba vzniku naší

první republiky, doba našeho národního uvědomění a hrdosti. Během studia zjišťují, jak se jejich obor v podstatě prolíná i s jejich koníčkem – „Medicína katastrof“ zmiňuje zásahy při leteckých neštěstích, a to včetně transportu pacientů, a Tono vzpomíná na poručíka u průzkumníků, letce, který během 1.světové války na srbské frontě v roce 1915 těžce onemocněl a bylo potřeba jej rychle dopravit do nemocnice. Jenže fronta je hodně vzdálená od zázemí a tak kapitán letectva Paulhan

Studenti septimy při TV

Třídní profesor

Školní dvůr gymnázia v Resselově ulici

zkouší věc doposud nevídanou – vojenské letadlo využít k přepravě nemocného. Tím pacientem byl Rastislav Štefánik, budoucí ministr vojenství Československé republiky.

Rastislav Štefánik... a před očima Honzy se objevuje kamenná hlava zašitá v pytli a schovaná přes válku na půdě zájezdního hostince v Uherském Ostrohu; hostince, který vedla jeho babička a kde se za 1. republiky v kuželně hrálo divadlo. Vedle nádherné vyvýšené opony stála na jedné straně busta T.G. Masaryka, na druhé straně M.R. Štefánika, obě vyrobené pro místní Sokol, jehož byla Honzova babička zakládající členkou. Co se stalo s bustou Masaryka, to se už neví, faktem je, že při klukovských hrách v 60. letech minulého století Honza objevil na půdě babiččina vejminku (kdeže byl konec vyhlášené zájezdní hospody U Kihlofů, kde nocoval i Svatopluk Čech) v přítmí hlavu mrtvého muže.

Po mnoha letech si na polozapomenutou bustu opět vzpomněl a její osud zmínil před přítelem Tonem. Nápad darovat mu ji se zrodil v podstatě během chvílky a při další cestě na Slovensko se pro bustu zastavil v Uherském Ostrohu a nedoceněný a mnohými zatracovaný státník se vrací na své rodné Slovensko. A náhoda tomu opět chtěla, že se v roce 2010 konala v Košariskách, rodišti M.R. Štefánika, oslava jeho 130. výročí narození. A tak se busta po mnoha temných letech vrací na výsluní a zaujímá čestné místo ve Štefánikově rodném domě.

Za tento dar dostává Honza od Tona věc pro něj daleko zajímavější, již výše zmiňovanou žádost Jozefa Gabčíka o převelení k letectvu. K osobám parašutistů má velmi specifický a blízký vztah, kromě jiného zná vzpomínky svých příbuzných na velitele Bogataje skupiny KARBON, jedné z 20 vysazených skupin v tehdejší protektorátu, a operující v okolí Uherského Ostrohu. Jak to bylo s rotmistrem pěchoty Gabčíkem, jakožto jedním z hlavních hrdinů atentátu na říšského kancléře Heydricha, dál všichni víme. A nyní už i víme, že se mu jeho žádost v roce 1941 skutečně splnila a Jozef Gabčík se v posledních prosincových dnech 1941 vrací v Anglii na palubě letadla, aby jakožto člen skupiny ANTHROPOID provedl dlouho dopředu nacvičovaný atentát. Secvičený se všemi detaily, a to i se zanecháním strojní pušky Sten-gun Mk II FF 209 anglické výroby na místě činu, která sice v den „D“ 27.5.1942 náhodou selhala, nicméně měla být jasným důkazem, že celou operaci provedlo zahraničí a akce byla řízena československou exilovou vládou v Londýně.

Co po atentátu následovalo, to si nikdo nedovedl představit ani náhodou. Nastávají dny neustálých kontrol, špehování, prohlídek

a hrozeb. Nervy jsou napjaté až k prasknutí a po parašutistech jakoby se slehla zem. V noci na 9. června přišel rozkaz ke zničení Lidic, k demonstrativní zastráhující akci pouze na základě stop vedoucích ke dvěma rodi-

Fotografie použity z knihy Jaroslava Čvančary: AKCE ATENTÁT

nám, jejichž dva členové jsou v armádě v Anglii. Anglie – parašutisté – atentát, a nacisté mají důvod jako hrom srovnat vesnici se zemí. Po této hrůze řádí gestapo a zatýká všechny i ty nejvzdálenější příbuzné parašutistů. Zlomení výslechy někteří udávají místo úkrytu parašutistů – kostel Karla Bartolomějského v Resselově ulici hned naproti Jiráskovu klasickému gymnáziu, kam ve čtvrtek 18.června kráčí jako každý všední den septimán Jindřich Svoboda, který náhodou v sou-

časné době bydlí v Přezleticích. Osvěžme jeho dávné vzpomínky:

Je skoro letní den, Jindřich se vidí spíš na Vltavě než ve škole, přesto jako každé ráno vyráží ze Smíchova ze Stroupežnického ulice přes Jiráskův most pěšky do školy. Za mostem je park a za ním ho ale vítají vojenské zátarasy s po zuby ozbrojenými vojáky a cesta do Resselovky je neprodyšně uzavřená. Chvilu zde stojí a snaží se zjistit, co se děje. Pozornost všech vojáků i okolo stojících Pražanů je upřena ke kostelu, kde stojí hasičské auto a z něj vede hadice s vodou do kostela. Po chvilce hadice z okna vyletí ven a hasiči se ohromnou hadicí snaží prostrčit zpět do okna. Všude okolo jsou vojáci se samopaly a kulometry. Jindřich se

vydává po nábřeží směrem k Trojanově ulici a snaží se do školy dostat ulicí Václavskou. I ta je ale uzavřená. Poslední možností je cesta od Karlova náměstí, kde je zbouraný dům a za ním zeď ke školnímu hřišti. Jako sportovci mu přelezení zdi nedělá žádný problém a konečně se dostává do školy a jde do své třídy. Moc žáků se do školy nedostalo a nikdo včetně pedagogů netuší, co se venku před kostelem děje. Sem tam se ozývá střelba, která je slyšet i přes zavřená okna. Po chvíli přichází do třídy na kontrolu německý voják a nikdo ze studentů ani nedutá, přesto po jeho odchodu se všichni opět nahrnou k oknu a pozorují protější kostel. A pak je najednou ticho. Tak studenti, do lavic, zavelí třídní profesor a výuka pokračuje až do odpoledne. Studenti vychází ze školy, kde už jen rozstřílená kostelní okna a zdi kolem nich svědčí o tom, že se zde odehrával nějaký boj. O tom, že zde svedlo marný boj o život sedm

parašutistů, kteří zásadním způsobem ovlivnili život v protektorátu Čechy a Morava, se Jindřich a jeho spolužáci dozvídají až další dny ze sdělovacích prostředků. V podstatě tak nějak náhodou byli u toho.

Jistě ne náhodou se ke kulatému výročí atentátu rozhoří vášnivá diskuze o tom, zda se měl provést či nikoli. Mnoho diskutérů v té době nežilo a ti, co si události předcházející 2.světové válce prožili na vlastní kůži, by se ke všem těm hrůzám raději ani nevraceli. Každá historická událost patří do své doby a nelze teď po letech říkat oblíbené „kdyby byli bývali vědět, co bude následovat“. To prostě nejde, ani náhodou. **LC**

-- PŘEZLETICKÝ SUP --

SPORT

Květen je neodmyslitelně spjat s **Jarní cenou ve střelbě** ze sportovní a libovolné malorážky na přezletické střelnici ve Ctěnicích. Letos podruhé se střílelo o Putovní pohár starosty obce, který získá střílec s největším počtem nastřelených bodů bez ohledu na věk a kategorii. Kdo se těšil na boj loňského ob-

hájce Jiřího Nováka se 41 vyzývatelem, ten musel být trochu zklamán, protože loňský historicky první držitel poháru letos nemohl nastoupit. Letní zranění lokte se sice konečně díky rehabilitaci lepší, bohužel na závodění to ještě není. A tak byla hlavní kategorie závodníků místního klubu trochu vzdálená a pohár putuje do střeleckého klubu Dvory, jehož zástupce Milan Stránský ho získal za 592 nastřelených bodů.

Přesto si naše mladé naděje vedly v disciplíně LM, SM 60 celkem dobře a mezi mladším dorostem obsadil Martin Doubek 9.místo, Jakub Hron byl 16., Martin Šir 19. a Adam Bauer, jeden ze třech zástupců nejmladšího ročníku narození (2001) skončil na 22.místě. Ve starším dorostu skončil šestý Jan Hampl a mezi muži si vystřílel 7.místo Adam Cipro a na místě 11. skončil Jan Hampl st.

Standartní disciplína LM, SM 3 x 20 nebyla tradičně tak početně zastoupena, 8 závodníků se přesně rozdělilo do kategorie dorostu a dospělých. Za přezletické barvy střílel jediný Adam Cipro, který skončil na druhém místě.

Počasí se skvěle vydařilo, nad střelnici se linula vůně grilovaných klobás a co letos prvně chybělo, to byl zvuk diesellového motoru

elektrocentrály, pohánějící motorky pro posun terčů. Ptáte se, jak se tedy terče pohybovaly? No přece pomocí elektrického proudu, který po dlouhých 56 letech konečně doproudil na ctěnickou střelnici!

Nelze nepoděkovat skoro ročnímu úsilí starostky Přezletic, že dokázala od správy Ctěnického zámku získat povolení na zřízení nové elektropřipojky, dále práci pana Hladíka na zajištění stavební dokumentace a provedení elektrikařských prací, nemůžeme opominout ani zemní práce firmy Heinsch a pana Muzikáře, nakonec ani ruční práci všech členů SSK Přezletice. Budu se sice opakovat, ale nemohu si nezapívat „Elektrický valčík“ a to, že v květnu byl ten slavný den, kdy na střelnici byl zaveden elektrický proud, střídavý, střídavý, ...zkrátka elektrický proud.

Na jarní trávník **Hanspaulské ligy** svěže vyběhly oba přezletické týmy, jak veteránský, tak i tým „mladých“, který po podzimní části pět poskočil do vyšší soutěže. Bohužel dobře našlápnutý podzim se na jaře týmu SK RSC nepodařil podle jejich představ, protože prvních pět kol nezaznamenali naši fotbalisté jedinou výhru a se 3 porážkami a 2 remízami byli na posledním 12.místě. Je pravda, že hráli zápasy hlavně s týmy z předních pozic a se soupeřem Komety FC, který byl předposlední, prohráli jen těsně 4:5. Ovšem 6.kolo jako by pokropilo naše borce živou vodou - nejprve porazili Atomový veverka 2:1, následně rozstříleli Hodkovičky (a to jsou v tabulce těsně před Přezleticemi!) 7:0 a ve stejném duchu jeli s Hoptajch teamem, který u nich doma deklasovali 8:3.

Veteráni z SG se řídí jistě také heslem nás starších sportovců (hlavně se nezranit 😊) a opět se usadili pod středem desetičlenné tabulky. Na rozdíl od „mladých“ tým SG zahájil jaro nejprve remízou 2:2 s Kbely, následně těsně 4:3 porazili jak tým X-team, tak i Pražáčku.

Když jednou konečně dorazil i jeden z dlouho absentujících zadáků, soupeř Real Prd VET jako na potvoru nedorazil a naše mužstvo získalo bez práce kontumační výhru 6:0. Od páteho kola se to fotbalově štěstíčko od Přezletic odvrátilo a následovala smrt proher - nejprve 2:8 s vedoucím Socra Karlín, těsná prohra 2:3 s Běchovicemi a vůbec se nedařilo s K.F.C. týmem v tabulce za SG Přezletice, protože nás na našem domovském hřišti ve Kbelích smetli 1:7. Ani předposlední kolo s Mavericem nepřineslo výhru a těsná porážka 2:3 usadila SG na 7.místo. V posledním kole to bude také těžké, protože doma přivítáme aktuálně druhé Old Boys Bohemia Chips.

Přezletičtí **stolní tenisté** Sokola Přezletice letošní krajskou soutěž i okresní přebor již skončili a po krátkém, ale jistě zasluženém odpočinku se vrhnou do přípravy na nový ročník 2012/13. Soupiska hráčů čítá skoro 20 jmen, mezi kterými se dokonce objevil nový obyvatel ze Zlatého kopce J.Spretka a také několik mladých přezletických hráčů.

Přezletice A nastoupily opět ve II.třídě skupiny B krajské soutěže a bohužel si počínaly podobně jako v loňském roce a do bojů o přední příčky opět nezasáhly. Po 20 kolech

tým skončil na 10.místě se 3 výhrami, 1 remízou a 16 prohrami. Poslední 3 týmy pak nastoupily do play out, kde „áčko“ svým výkonem předvedlo, že do této soutěže patří, protože suverénně porazilo v 1.kole Nymburk 10:1 a v 2.výhru potvrdilo (9:7). S týmem Kosmonost hráli naši pingpongisté dvakrát plichtu 9:9 a teprve rozhodující duel skončil výhrou „áčka“ 9:6. V tabulce úspěšnosti dvouher obsadili naši hráči 14.místo (Havazík), 34. (Sluněčko) a 49.(Weishaupt). Ve čtyřhrách pak nejvýše skončila dvojice Sluněčko, Weishaupt na 24.místě.

Okresní přebor 1.třídy hrají Přezletice B a skončily na bronzové příčce s 12 výhrami, 1 remízou a 5 prohrami. Až do 15.kola se tým pohyboval na průběžném 4.místě a teprve poslední kola rozjel tým na plně obrátky, kdy porazil Odolku 14:4 a následně Brandýs E poměrem 15:3 a posunul se na konečné třetí místo. V žebříčku úspěšnosti dvouher obsadil nejlepší hráč týmu R.Havazík 12.místo a ve čtyřhrách pak Poláček s Bartákem místo 16.

OP 2.třídy hraje „Čečko“, které skončilo na 5.místě se 7 výhrami, 5 remízami a 6 prohrami. V průběhu soutěže se pohybovali hráči přesně uprostřed tabulky. K lepšímu umístění týmu nepomohly ani výkony nejúspěšnějšího hráče dvouher této soutěže Poláčka, který nastoupil do 16 kol a získal 53 výher a prohrál jen s 10 soupeři. S partnerem ve čtyřhře Hronem obsadili v žebříčku úspěšnosti 3.místo.

Do OP 3.třídy patří tým Přezletice D a skončil s 12 výhrami, 1 remízou a 5 prohrami „až“ na 4.místě. Je škoda, že hráči neudrželi po 16.kole průběžnou stříbrnou příčku a po dvou prohrách v závěrečných kolech spadli na konečné 4.místo. S 81% úspěšností v žebříčku dvouher skončil na 6.místě Weishaupt, který společně s Ptáčníkem obsadili ve čtyřhrách 9.místo.

UMĚNÍ

A hned zkraje jedna velká gratulace **Karolíně Boudové** za skvělou reprezentaci tanečního studia FREE DAN-CE z Letňan, protože se ve svých 15 letech prvně účastnila v kategorii dospělých „Mistrovství České republiky tanečních skupin“ v Jablonci nad Nisou a hned

si se svými 10 kolegyněmi a jedním kolegou mezi 21 zúčastněnými skupinami vytancovali postup mezi TOP TEN tanečních skupin.

Druhá velikánská gratulace putuje do ulice U Bažantnice desetileté **Jorice Harazimové**,

kteřá se v březnu zúčastnila světového poháru v JAR, kde si mezi 16 převážně domácími a evropskými tanečnicemi vybojovala úžasné 2.místo v kategorii HIP HOP sólo děti - dívky. Nejvyšší příčku obsadila domácí závodnice, ačkoliv výkony obou dívek byly více než srovnatelné. Pořadatelé vybraný hudební doprovod Jorice skvěle tzv. sedl a její vystoupení bylo skutečnou lahůdkou. Druhé místo je skvělým pozvuzením do dalších soutěží, které

na Joriku čekají - nejprve mistrovství republiky v street dance formacích a následně ME v sólovém tanci, duetu a malé skupině. Za naši redakci ještě jednou gratulujeme a držíme palce na MČR i ME.

Vladimír Pokorný se sice pilně připravoval na složení maturitní zkoušky (kterou složil více než úspěšně) a následně na přijímačky na vysokou školu, přesto dokázal studium skloubit i s účastí na baletní soutěži, kdy si na 8.ročníku amatérské soutěže v klasickém tanci „Pardubická arabeska“ vytančil v kategorii dueta, tria, kvarteta Cenu za partnerskou spolupráci (pas de trois) s tanečnicemi partnerkami Klárou Březovskou a Dominikou Zikovou. Škoda, že jedna z partnerek udělala fatální chybu (pád) a jako trio tak na jistou zlatou medaili nedosáhli a skončili těsně pod stupni vítězů. Vláda byl přesto za svůj taneční výkon oceněn výše uvedenou individuální cenou. Gratulujeme.

Možná si z minulého čísla pamatujete zmínku o jednom titulu Nové scény Národního divadla s názvem (Vy)prodaná nevěsta, kterou zde uvádí **Dětská opera** jako odpoled-

ní rodinné představení. Kdo chce poznat na vlastní kůži, že opera tak sice notoricky známa, ale na jednu stranu dost těžkopádná, může získat díky návratu k původně operetní podobě neuvěřitelnou svěžest, ať na podzim sleduje programovou nabídku Nové scény a toto představení si rozhodně nenechá ujít. A třeba pozná i jednoho přezletického sboristu, který zatím bohužel stále mutuje, stále mutuje.

PEŘÍ

Jedna z mých nejoblíbenějších rubrik, do které se dá schovat prakticky vše, co se kolem nás šustne. Teď zatím stále ještě šustil papír i proutí v našem společenském sále, kde pod rukama dívek i paní vyrůstaly košíky a podnosy všech velikostí, barev i tvarů. Vždyť se sami podívejte, jakým vlastním peřím se mohou chlubit! Bohužel se ale 30.května konala „doděrná“. Škoda. Naštěstí při svých pravidelných novinářských návštěvách sálu vím, že se všechny pleťky už se těší na podzim, až se zase v kruhu svých sousedek posadí kolem stolu, dají si něco dobrého na zub a budou si vyprávět, až hanba.

Ani sport, ani umění, spíš asi to peří, tam bychom mohli zařadit **nácvik střelby Regimentu zemské hotovosti**. To bylo tak - poslední březnový den se v sobotu odpoledne vznášel nad ctěnickou střelnici oblak kouře a lehký pach střelného prachu, to vše provázené salvami výstřelů. Po vstupu na střelnici jste se mohli ocitnout na části bitevního pole Třicetileté války, na němž ve dvou šicích stříleli z mušket příslušníci Regimentu zemské hotovosti. O dodržování šiku a povel PAL se staral s halapartnou felddvěbl na straně jedné a markytánka na straně druhé. Na povel NABÍJET se nasypal střelný prach z jednoho z dvanácti apoštolů (dřevěné prachovnice na jednu střelu visící na pásu přes prsa střelce, následně se k pánvičce přiložil zapálený doutnák (v délce několika desítek centimetrů, aby během bitvy vydržel stále hořet) a PRÁSK, PRÁSK, PRÁSK, mohly kulky svištět do řad nepřítelů. Naštěstí se trénovalo jen „na sucho“, ostře střelby přišly na řadu až později, až se mušketýři dokázali sešikovat a jedna řada

po druhé střilet přesně podle povelů felddvěbla.

Více než dvacítka nadšenců v podobě nokrojích, tvořící část Regimentu zemské hotovosti, což je uskupení sedmi šermířských skupin, které si dává za cíl co nejpřesnější a nejvěrohodnější rekon-

strukci Regimentu fungujícího v dobách 17.století, se ve Ctěnicích sešla k nácviku střeleckého útoku. Jako součást celé armády musejí být i tito mušketýři při bitvě prostě

jako jeden muž. A vlastně občas i žena, protože jsem se od přítomné markytánky dozvěděla, že do bitev si pořadatelé slavnosti markytánky nezvou a maximálně mohou v mužském oblečení nosit prapory nebo být přímo mušketýrem. A tak se milé markytánky převlečou za praporečníka a v tomto převleku následují armádu jako tenkrát v dobách Třicetileté války.

Zajímá-li vás Regiment více nebo chcete-li vědět, kde se s ním můžete potkat, zde je odkaz na jeho webovou stránku: www.zemskahotovost.cz. **LČ**

„Do letních Olympijských her zbývá přesně 100 dní“ zněl titulček v novinách začátkem dubna zrovna v době, kdy jsem si domlouvala schůzku s bronzovým medailistou ve skoku vysokém z halového Mistrovství světa v Indianopolisu v roce 1987. Znalci královny sportu jistě už ví, kdo jako první v tehdejší Československu překonal hranici 230 cm. Nebyl to nikdo jiný než současný Přezleták Ján Zvara.

Na slovíčko... s Jánem Zvarou

■ Tak skočíme rovnýma nohama do sportu. Největších úspěchů jste dosáhl v roce 1987, tedy rok před olympiádou v Soulu a podle tabulkových výsledků byste dosáhl na medaili. Do Soulu jste ale nešel?

„Teď zbývají do zahájení her 3 měsíce. Přesně před 24 lety a 3 měsíci, před zahájením LOH v roce 1988, mi v plné tréninkové přípravě praskla šlacha v kolenu. Konec olympijských nadějí, konec sportu a pro mě tenkrát v 25 letech vlastně konec všeho.“

■ Tak to jsme začali bezvadně, úplně jste mě vykojil. Tři měsíce před olympiádou, to je strašné.

„Nebudu říkat, že to strašné nebylo. Bylo a vlastně pořád je. Celý rok jsem s kolenním marodil, absolvoval jsem 3 operace a pořád jsem v sobě živil naději, že se ke skoku vrátím. Vrátil jsem se v roce 91, ale už jen na tři roky jako trenér reprezentantů na Spartě, ale nešlo to. Jak po finanční stránce, tak po psychické. Ony se tak vlastně spolu prolínaly,

protože jsem se od mládí věnoval hlavně sportu a ještě do dubna 88 jsem si myslel, že se sportem budu i živit, takže jsem po maturitě na průmyslovce šel rovnou na vojnu, do Dukly, a další studium mě už nezajímalo. Najednou jsem byl bez sportu, podruhé ženatý, dceru z prvního velmi mladého manželství. Prostě krásné sny úspěšného sportovce pryč a najednou tvrdá realita pětadvacetiletého kluka se závazky, kterému se zhroutil vysněný svět.“

■ No dobře, je Vám teď sice (to klidně prozradím, protože každý umí počítat 😊) skoro jednou tolik, ale rozhodně nevypadáte, že byste se nechal až tak zlomit.

„Tak to děkuju (smích), nechal jsem se i ostříhat, když jste ‚vyhrožovala‘, že mě bu-

strici, takže do Dukly to bylo za roh.

„Tam jsem se sice narodil, ale nebydlel. Bydleli jsme v Hriňové, asi 50 km od Bystrice, takže žádná Dukla (smích). Pěkně fotbálek, lezení po stromech a útky před majiteli těchto stromů. Ale atletika mě lákala vždycky a na střední škole už jsem se jí opravdu věnoval vrcholově a v Dukle. Do svých 19 let jsem byl několikanásobným juniorským mistrem republiky v trojskoku a teprve pak jsem začal skákat do výšky. Uprímně řečeno, vždycky jsem výškařům záviděl – já měl všude pí-

sek, je diváci rozteskávali...“

■ Ale to přece trojskokany taky.

„Ale výškaře víc (smích). Tak jsem vyměnil mnohdy mokry písek za ještě mokřejší molitanové doskočiště. V roce 1983 jsem narukoval na vojnu, nikoli na Duklu, ale do Sparty, kde bylo

atletické středisko vrcholového sportu a začala má výškařská kariéra. Tehdy zde trénovala reprezentace, tak tu bylo opravdu dobré zázemí se skvělými trenéry. Dokonce jsem měl jistou protekci u fotbalistů, respektive jejich trenéra Ježka, protože jsem mohl kdykoliv využívat vířivku i saunu. A teď si tak vzpomínám, že vlastně i u spartánských basketbalistek; už to klidně přiznám, chodil jsem s nimi do sauny (smích).“

■ Tak to nebudeme raději dále rozebírat, abychom to nemuseli dávat s ‚hvězdičkou‘. Ale tréninkovou podporu jste měl opravdu zásadní, když jste po necelých dvou letech po příchodu skočil československý rekord, v hale jste dal 230 cm.

„To bylo v Jablonci nad Nisou na domácích závodech, venku se mi tak moc ještě nedařilo. Ještě v hale to docela šlo, ale na velkých závodech jsem si musel dlouho zvykat na tu diváckou kulisu, zvláště když to přenášela televize. Naproti doskočišti byla velkoploš-

ná obrazovka a na ní můj detail, teď do toho rozteskávání diváků, nebylo to zkraje jednoduché soustředit se na svůj pokus.“

■ Ale zvyknul jste si, ne?

„Úžasná atmosféra. Ještě teď, když si na to vzpomenu... Třeba v Bruselu na závody Grand Prix, obdobu dnešní Diamantové ligy,

chodilo 30.000 lidí, a to byl rachot. Když to srovnám s tehdejší Zlatou tretou v Ostravě, to bylo nebe a dudy. To i Novinářská latka, která se skákala na pražském holešovickém výstavišti, mívala jinou atmosféru; skoro 2000 lidí a hudba z reproduktorů udělala ze závodů skvělou diváckou atrakci a pro nás závodníky úžasnou kulisu.“

■ Té jste si musel užívat i v Indianopolisu na MS, když vám pak na krk všeli bronzovou medaili, že?

„Celé mistrovství bylo úžasný zážitek, první halové MS a já udělal medaili. Dokonce za mnou těsně skončil i budoucí světový rekordman Sotomayor (dodnes jako jediný překonal 245 cm). I když ony ty medailové výsledky byly ne přímo náhodné, ale spíš hodně o štěstí a hlavě, protože tehdy bylo v absolutní špičce tak 7 výškařů a všichni měli šanci vyhrát. Kromě výkonu pak záleželo i na tom, kde správně zariskovat a přesunout si třeba opravný pokus na další výšku nebo jednu postupnou výšku přímo vynechat; byla to vždycky tak trochu hra nervů. Konkrétně mně se v Indianopolisu podařilo – vynechal jsem zcela výšku 232 cm a šel rovnou na 234. Dal jsem ji napoprvé a byla medaile. Kdybych ji nedal, tak jsem mohl naopak skončit hluboko v poli poražených.“

■ To se našěstí nestalo a vybojovanou bronzovou medaili vám už nikdo neodpáře. Máte ji předpokládám uloženou doma v Přezleticích v nějaké ‚krabici slávy‘. A propos Přezletice – jak jste se vlastně stal Přezletákem?

„To bylo tak... Bydlel jsem v Letňanech v bytě a hledal jsem po okolí nějakou parcelu na rodinný dům. Někdy to bylo docela zábavné, zejména setkání se starousedlíky v různých obcích, protože na můj dotaz ohledně nějaké parcely na prodej jsem se dozvěděl pomalu historii života jedné generace tamních obyvatel. A Přezletice? To jsem jednou na kole projížděl i Přezleticemi (inu sportovec se nezapře), pravda na doporučení známého, a našel tady přesně to, co jsem hledal. Postavil jsem dům, potětil se oženil a mám dva syny, i ten strom jsem zasadil.“

■ Takže natrvalo přesídlen do Čech, do Přezletic. Mluvíte skvěle česky, jen pro mou prazštinu trochu moc spisovně.

Smích. „Já jsem vlastně napůl Čech, i když ze Slovenska, protože maminka pocházela ze středních Čech. Tatínek tady byl na vojně, v okolí Mimoně, a na jedné vesnické zábavě se potkal s moují budoucí maminkou. Začali spolu chodit a krátce po vojně si pro ni přijel a odvezl na Slovensko. Na motorce.“

A pár let po této cestě odstartoval svou životní cestu i budoucí československý rekordman ve skoku do výšky. Z našeho ‚naslovíčkaření‘ jsem zjistila jednu věc – sport má pořád pod kůží a vede k němu i oba syny; jen pro ně upřednostňuje spíš sport kolektivní, sám si dobře vzpomíná na jistou osamělost závodníka při závodech, čekání na svůj start a v případě technických disciplín na svůj pokus. První, druhý, případně třetí, poslední.

■ Jste potřeť ženatý, to je vlastně také třetí pokus, že, ale podle Vašeho vyprávění drží lafka pevně na stojanech. Díky za rozhovor a protože dneska hrají proti sobě hokejový přátelák Češi se Slováky má poslední otázka zní – komu budete fandit?

„Čechům, když tady žiju déle než na Slovensku a kromě toho, jsem přeci napůl Čech, ne?!“

LČ

Sdružení dobrovolných hasičů v Přezleticích včera, dnes a zítra

V obci Přezletice existuje již od nepaměti Sbor dobrovolných hasičů (SDH), který vždy k životu v obci patřil a vykonával v obci velice záslužnou činnost. I v letošním roce naši dobrovolní hasiči například vyčerpali vodu ze zaplavených sklepů, pokáceli staré stromy, pomáhali obci při pálení čarodějnic či dětském dni. Za vše jim velice pěkně děkujeme a doufáme, že i nadále budou působit v Přezleticích v podobném duchu, tzn. že spolupráce obce a Sboru dobrovolných hasičů by měla podle našich představ fungovat i nadále ve všech oblastech kulturního, sportovního a společenského života v obci. Pořádáme různé aktivity pro děti, pro důchodce a další kulturní akce, které podporují společenský život v Přezleticích.

V Přezleticích byla již v šedesátých letech vybudována v „akci Z“ budova tzv. hasičárny, která sloužila jako zázemí SDH. Během let byly přistavěny další místnosti, které později začal využívat i obecní úřad pro své potřeby (sklad apod.). Vzhledem k tomu, že obec v minulém volebním období zakoupila novou obecní techniku (traktor, multikáru, sekačky atd.) a na její zaparkování chybějí potřebné prostory, rozhodli jsme se koncem loňského roku tuto budovu částečně upravit a zavést plynové topení. Při této příležitosti jsme zjistili, že zmíněný objekt nebyl nikdy zkolaudován a že dokonce ani není zapsán na výpisě katastrálního úřadu – zkrátka pro úřady neexistoval. Více než 20 roku jsme pracovali na úřední legalizaci této budovy; nyní je na katastru tato budova zapsána jako „budova občanské vybavenosti“, protože dle norem v žádném případě nesplňuje podmínky požární zbrojnice, na což nás upozornil jak projektant, tak stavební úřad. Aby mohla být budova zkolaudována jako požární zbrojnice, vyžadovalo by to vysoké finanční náklady, které si rozhodně v současnosti nemůžeme dovolit, zvláště když víme, že sousední obec nedávno rekonstruovala za nemalou částku svou požární zbrojnici a investovala do vybavení zásahové jednotky.

Sbor dobrovolných hasičů je občanským sdružením a obec ve svém rozpočtu počítá s příspěvkem na jejich činnost podobně jako v případě jiných spolků v obci, například fotbalistů nebo střelců. Vedle Sboru dobrovolných hasičů Přezletice existuje oficiálně od roku 2003 také **zásahová jednotka SDH**. Jednotka je součástí integrovaného záchranného systému ČR (IZS ČR) a zákonem o požární ochraně (č.133/1985 Sb.) má stanovenou jednak vnitřní hierarchii, dále tato legislativa určuje taxativně vybavení technikou a věcnými prostředky, členové této jednotky musí splňovat

zdravotní, odbornou a fyzickou způsobilost, stejně tak i početní stav (jeden velitel jednotky, dva velitelé družstev, dva strojníci a čtyři hasiči). Tuto jednotku zřizuje obec a zajišťuje její materiální i finanční potřeby. Velitele této jednotky jmenuje a odvolává starosta obce, přičemž práva a povinnosti velitele jednotky jsou určeny též zákonem o požární ochraně, respektive jeho prováděcími předpisy. Zřizování i rušení jednotky je možné pouze se souhlasem HZS kraje.

Naše „přezletická Jednotka“ v souladu s výše uvedeným zákonem i právními předpisy bohužel nesplňuje všechny tyto požadavky kladené na činnost zásahové jednotky, za kterou je odpovědný starosta obce. Pro její další činnost bylo zapotřebí kromě pravidelného dodržování výše uvedených způsobů členů JSDH i dost zásadních finančních investic do vybavení i zázemí. Proto se vedení obce rozhodlo, že daleko efektivnější a také ekonomičtější bude uzavřít smlouvu se sousední obcí a využít služeb jejich zásahové jednotky, která má k dispozici zcela novou budovu požární zbrojnice, jejich jednotka pravidelně cvičí, účastní se školení, lékařských prohlídek a techniku mají v perfektním stavu. Obec Přezletice bude ročně přispívat sousední obci částkou 18.000 Kč. Toto řešení se nám zdá velice efektivní a rozumné, zvláště v kontextu toho, že v Přezleticích nyní chystáme jiné zásadní investice - např. MŠ, otočku autobusu, atd. Podle našich informací během posledních 5 let nebyla naše jednotka ani povolána k žádné zásahové akci.

I když budeme mít smlouvu na společnou zásahovou jednotku, nebude to mít vůbec žádné dopady na funkci a existenci Sboru dobrovolných hasičů Přezletice. Proto je nám velice líto, že se dozvídáme různé fámy, že se obec chystá Sbor dobrovolných hasičů zrušit. Dokonce jsme obdrželi petici proti zrušení Sboru dobrovolných hasičů, ačkoliv SDH je občanským sdružením, jehož činnost se řídí vlastními stanovami, a které rozhodně nijak nemůže obec zrušit. Vyvstává zde tedy pro nás otázka, jak naložit s peticí proti něčemu, co se vůbec neděje.

Pevně doufáme, že se situace konečně vysvětlí, k podobným nedorozuměním již nebude docházet a že budeme se Sbordem dobrovolných hasičů spolupracovat tak jak bývalo dobrým zvykem i nadále a tato spolupráce bude obohacovat zejména kulturní, společenský a třeba i sportovní život v naší obci.

Ing. Veronika Vrecionová,
Starostka obce
Ing. Ludmila Červínová,
Místostarostka obce

Co je vlastně „Obytná zóna“?

Než budete číst dál zkuste si rychle odpovědět, co si pod tímto termínem představujete... Máte odpověď?

Teď vám nabízím citaci z Technických podmínek č. 103 Navrhování obytných a pěších zón schválené ministerstvem dopravy v roce 2008:

OBYTNÁ ZÓNA je oblast vymezená příslušnými dopravními značkami; zónu tvoří soubor zklidněných pozemních komunikací s převahou pobytové funkce s přímou dopravní obsluhou staveb, ve které je umožněn pohyb chodců, cyklistů a motorových vozidel a hry dětí ve společném prostoru za stanovených podmínek provozu podle zvláštního předpisu. (Fuj, to je hnusná definice, že!)

Co to zjednodušeně znamená – chodci, auta i hrající si děti se dělí o celou silnici, přičemž tzv. „navrch“ mají chodci a děti. (Jistě mnoha rodičům teď před očima vyskočilo rychle jedoucí auto kolem dětí na odstrkovadle dejme tomu ve spodní části ulice Topolové.) Pokračujme dále – nejvyšší povolená rychlost je 20 km za hodinu (zlatý vočí!), řidiči nesmí chodce ohrozit; v případě nutnosti musí i zastavit vozidlo (zase ty vočí!, ještě chodce či děti protroubí), děti si mohou hrát na silnici (ha ha), stání vozidel je povoleno jen na místech označených jako parkoviště (ha ha ha). Teď ale vážně.

I provoz na našich místních komunikacích se řídí zákonem o provozu na pozemních komunikacích, a to včetně umístění svislých i vodorovných dopravních značek. Nebudeme si nalhávat, že všechny značky umístěné na místních ulicích jsou podle tohoto zákona; prostě se tak nějak podle „citu“ i dobré vůle zklidnit průjezd aut umístily. A svůj účel to splnilo - bez pardónu každého alespoň trkne značka Začátek obytné zóny do oka; ti ohleduplnější řidiči trochu zpomalí a v podvědomí lehce očekávají i ty hrající si, případně vyběhnuvší z vedlejší ulice bez rozhlédnutí, děti. Máme pár takovýchto značek v obci umístěno, čímž jsme vytvořili rádobu oblast obytné zóny. Jenže si tím tak trochu obec ušila na sebe bič:

1. S nárůstem nových domů roste i počet aut, rodí se nové děti, které si ani třeba před domem nehrají, ale chodí s rodiči na pro-

cházkou a celkem oprávněně se jim nelíbí, že auta kolem nich jezdí a dvacítkou to rozhodně není.

2. Také narůstá počet aut v jednotlivých domácnostech, protože léta běží, dorůstají děti a jako dospěláci také to auto potřebují. Málokdo umísť více než jedno auto na svém pozemku tak jak mu nařizuje stavební zákon; parkuje se na ulici.

3. Ráno jedou všichni do práce a odpoledne se vrací, mezitím se jezdí pro děti do školy, na nákup a provoz je pomalu jak na Václaváku. A teď se potkají dvě auta na ulici, kde byla záměrně pro zklidnění provozu vybudována úzká vozovka a jen pár míst pro vyhýbání vozidel. Ve světě na západ od naší republiky to funguje, v Přezleticích (a nejen zde) se hledá náhradní řešení – není přečas čekat, až protijedoucí auto projede, vjede se na zelený pás a jede se po trávě.

Tyto tři nejvíce problematické body (rychlost, parkování, nerespektování zklidňujících prvků) se stávají předmětem stížností občanů na obecním úřadě, kde požadují po obci náležitě proti těmto přestupkům zakročit, vše se přeci děje v obytné zóně!

Bohužel obec má v tomto případě dost svázané ruce. Nemáme vyznačená parkovací místa v obytných zónách (ani jedno!), takže

nemůžeme nikomu zakázat parkování na ulici. Chybí nám značka Konec obytné zóny a zároveň není zcela jasně vyznačena na vozovce (třeba lehce zvýšeným obrubníkem) změna dopravního režimu na obytnou zónu, a tak dále... Z hlediska právního prostě oblast Obytná zóna v některých částech Přezletic neexistuje, ačkoliv by jistě potřeba byla.

Po diskuzích se zástupcem DI Policie Praha-východ jsem obdržela výše zmínované technické podmínky pro zřizování obytných zón a upřímně řečeno se mi po přečtení dost protočily panenky, co všechno by musela obec ve stávající zástavbě udělat a také zadat dopravním projektantům ke zpracování (např. pro stanovení výhledových trojúhelníků pro výjezd z vedlejší ulice, aby ve výhledu nevedilo zaparkované auto na vyznačeném místě apod.). To opravdu laik nedokáže a obec by musela oslovit odbornou firmu, která se zabývá pasportem dopravního značení, což by pochopitelně stálo „nějakou tu pětku“.

A nebo zkoušet jít na věc trošku s citem a parkovací místa vytvářet dostatečně daleko od křižovatky. Jenže tam může vadit okno od ložnice či dětského pokoje, blízko je garáž pro hodně velké auto, které se pak bude jen obtížně vytáčet, parkovací místo je u domu, kde ho majitel sice chce, ale nesmí mu tam parkovat cizí auta ... mnoho důvodů pro to, že navrhovaná místa nebudou zase ke spokojenosti všech. Jako bych to slyšela; a kromě toho jsem to už slyšela ☺.

Čekáte nějaký závěr? Z hlediska požadavků dopravních orgánů ho zatím nemám, z hlediska lidského je jednoduchý a v nás všech – jezděte po všech ulicích v zástavbě tak jako by tady byla jedna velká Obytná zóna s omezením rychlosti na 20 km/hod, s hrajícími si dětmi a chodícími rodiči a my jako obec se budeme postupně snažit vytvářet označená místa pro parkování na ulici, která by vyhovovala co nejvíce našim občanům. Díky. LČ

Oznámení

1. ZO Přezletice vyhlašuje anketu na pojmenování dosud bezejmenného vodního toku v lokalitě „pod zahrady“. Své návrhy posílejte na adresu obec.prezletice@prezletice.cz nebo vložte písemný návrh do schránky před obecním úřadem či doneste osobně na náš úřad.

2. E.L.Č.A. ve spolupráci s SSK Přezletice a firmou KU-Ž-EL pořádají 0.ročník závodu ve skorobiatlonu „Přezletická trefa do černého“ pro kategorii žen.

Místo konání sportovní střelnice ve Ctěnicích a Ctěnický háj. Termín konání neděle 2. září 2012 dopoledne.

Přihlásit k závodu se můžete přímo v prodejně KU-Ž-EL u Danušky Mourové či na zpravodaj@prezletice.cz. Více informací tamtéž.

Občerstvení zajištěno, diváci a sponzoři vítáni.

**Obecní úřad Přezletice
Veleňská 48, 250 73 Přezletice
tel.: 286 852 133**

JEDNORÁZOVÉ SVOZY

kompostovatelného odpadu - tj. tráva, listí, plevel, ostříhané květiny, včetně větviček do průměru cca. 1 cm do kontejnerů přistavených v určený den a hodinu na vybraných stanovištích:

1. st. ul. Vnořská - ul. Pod hájem	8.00 - 8.30 hod.
2. st. ul. Cukrovarská - ul. V podskalí	9.00 - 9.30 hod.
3. st. ul. Ctěnická - ul. Topolová	10.00 - 10.30 hod.
4. st. Horní náves u zast. MHD	11.00 - 11.30 hod.
5. st. ul. Na váze - ul. Zahradní	12.00 - 12.30 hod.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ:

Kontejner je POUZE na kompostovatelný odpad! Větve nebudou obsluhou přijímány vůbec a větvičky do 1cm v průměru jen rozstříhané na drobné části, aby byl mohl být kontejner zcela zaplněn.

**Termíny svozu odpadu
SOBOTA (změna!) - každých 14 dní!**

28. DUBNA	4. a 18. SRPNA
12. a 26. KVĚTNA	1. 5. a 29. ZÁŘÍ
9. a 23. ČERVNA	13. a 27. ŘÍJNA
7. a 21. ČERVENCE	10. LISTOPADU

Správné odpovědi

1. Adélka pošťáková	8. Lída místostarostka Červínová
2. Květa mandlíčka Loučková	9. Eva záchranář-kynoložka Klemšová
3. Olina kulturní Hanzlíková	10. Světlana od občerstvení Radová
4. Renata poštačka Boudová	11. Tajemná tvář č. 1
5. Eliška z Liliové Novotná	12. Tajemná tvář č. 2
6. Renata podskalská Šillerovalá	13. Dana skoro Urbanová
7. Dana poštačka Prášilová	14. Štěpánka trafikantka Holcová

Co se stane, když...

...se na jedné cestě sejde pěší, cyklista, koňák a pejskař? Nemělo by se stát nic, tedy pokud se budeme řídit pravidly slušného chování; většinou ale nastane alespoň dvěma z uvedené čtveřice pěkná mela a slovní přestřelka o to, komu náleží právo cestu používat a kdo na ní nemá co dělat.

...nebudeme důsledně zmenšovat objem krabic, plastových lahví a ostříhaných větví? Kontejnery budou zaplněny „vzduchem“ a obec zaplatí větší počet odvezených kontejnerů na kompost než by bylo nutné a zároveň nám svozová fir-

ma napočítá malé množství výtěžnosti tříděného odpadu, která je základem pro finanční odměnu za třídění. Výsledkem jsou zbytečně velké náklady na likvidaci odpadů v obci (bavíme se ročně o desítkách tisíc), které bychom mohli použít třeba na opravy ulic.

...přijde na veřejné zasedání zastupitelstva podnapilý občan a bude se vulgárně vyjadřovat směrem k zastupitelstvu? Bude povolána Policie ČR a občan bude v lepším případě jen vyveden ze sálu. LČ

**R&T STUDIO
VE KBELÍCH!**

Herlíkovicová 1021/14
197 00 Praha 9 - Kbely
tel.: +420 286 580 673 mobil: +420 728 533 871
rtstudio@rtstudio.cz

www.rtstudio.cz

BOJ S CELULITIDOU HUBNUTÍ - RELAXACE

VACUPOWER – VACUSTEPPER
VIBROSAUNA – MASÁŽE

● pouhých 30 minut ● ceny od 150 Kč

Přijďte k nám do studia s tímto inzerátem a získáte slevu 10% na permanentku

**Prodám
KOZÍ MLÉKO
- 40 Kč/litr**

**Telefon:
728 459 367
286 856 170**

Velká letní soutěž

Komise životního prostředí v Přezleticích vyhlašuje

5.ročník soutěže

**O nejrozkvetlejší
přezletické okno**

a zároveň 4.ročník soutěže

**O nejrozkvetlejší
předzahrádku**

tentokrát na téma „rozvíjej se, poupátko“

Vítězové opět obdrží Pamětní list, případně Čestné uznání a samozřejmě finanční příspěvek na květinovou výzdobu na další rok ve výši 1 000,- Kč. Fotografie vašich oken, teras, balkonů a předzahrádek můžete zasílat do internetové soutěže na adresu zpravodaj@prezletice.cz.

